

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Effects of Cooperative learning with Learning together Technique on Social Skills and Learning Behavior in Social Studies of First Grade Students.

อาภัสรา จอนพุ่ม¹ ดร.ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล² ดร.พีชานิกา เพชรสังข์³

Apassara Johnpoom¹ Dr.Teerasak Sukhsantikamol² Dr.Peechanika Pechsung³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน และ 2) ศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่ามะริดที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 2) แบบประเมินทักษะทางสังคม มีความเที่ยงเท่ากับ 0.95 และ 3) แบบวัดพฤติกรรมการเรียน ในรายวิชาสังคมศึกษามีความเที่ยงเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

- พัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จากการประเมิน 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.84, 3.63, 3.87, 4.35 ตามลำดับ
- พัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จากการวัด 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.95, 3.36, 3.76, 4.09 ตามลำดับ

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the development of social skills of students being taught cooperative learning with learning together Technique, and 2) study the development of learning behavior in social studies of students being taught cooperative learning with learning together Technique. The target group consisted ten of First grade student, Ban Tha Marid school, in the second semester of academic year 2023. Research

คำสำคัญ: ทักษะทางสังคม พฤติกรรมการเรียน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Master of Education Degree in Curriculum and Instruction Phetchaburi Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

^{2,3}Course teacher in Bachelor of Education Social Studies Phetchaburi Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: อาภัสรา จอนพุ่ม, babyfish951@gmail.com

ส่งเมื่อ 1 พฤษภาคม 2567 แก้ไข 28 มิถุนายน 2567 ตอรับ 30 มิถุนายน 2567

instruments were 1) lesson plans (loc= 0.67–1.00), 2) social skill assessment form (Reliability = 0.95), and 3) learning behavior in social studies test (Reliability = 0.93) The data were analyzed by using mean score, standard deviation and content analysis.

The results of the study revealed that:

1. Development of social skills of students being taught cooperative learning with learning together technique from 4 assessments out of 5 points showed a trend of improvement with means of 2.83, 3.64, 3.89, and 4.37, respectively.

2. Development of learning behavior in the social studies, of students being taught cooperative learning with learning together Technique from 4 measurements out of 5 points showed a trend of improvement with means of 2.95, 3.36, 3.76, and 4.09, respectively.

Keywords: Social Skills, Learning Behavior, Cooperative Learning, Learning Together Technique

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีการพัฒนาไปในทุก ๆ ด้าน การศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนตามยุคสมัยการปฏิวัติ ดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 และการปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 จะเป็นแรงผลักดันให้ ประชากรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและแหล่งเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัด สามารถพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างปัญญาที่เพิ่มขึ้น เป็นทวีคูณ มีการนำเทคโนโลยี การสื่อสาร และระบบการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ มาใช้มากขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีด ความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันอย่างเสรีแบบไร้พรมแดนในยุคเศรษฐกิจและสังคม 4.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 22) ซึ่งในแต่ละช่วงวัยของเด็ก มักจะเจอปัญหาอยู่ตลอด แต่ในยุคดิจิทัล สิ่งที่เป็นปัญหาของเด็กมากที่สุด คือ การใช้เวลามากเกินไปกับเทคโนโลยี การใช้เวลามากเกินไปทำให้เสียเวลานี้ มีอิทธิพลทางความคิด และความประพฤติ ของเด็ก อีกทั้งทำให้การมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว และคนรอบข้างน้อยลง (สำนักข่าวไทยโพสต์, 2562, หน้า 78)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการทำงาน เพื่อการ ดำรงชีวิต สร้างผลงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะ การทำงานร่วมกัน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหาและทักษะการแสวงหาความรู้ทำงานอย่างมีคุณธรรม และมีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน และทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เข้าใจแนวทางสู่อาชีพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นเด็กที่เก่ง ดี และมีความสุข อีกทั้งยังกำหนด ให้เป็นสมรรถนะที่สังคมของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้เป็นผู้ที่รู้จักทำงานมีทักษะทางสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลรู้จักจัดการปัญหาและความขัดแย้ง ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ตลอดจนรู้จักหลีกเลี่ยง พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 98)

สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติและการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองบทบาทของครูกับการพัฒนาผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งสำคัญที่ครูควรจะทำให้ความสนใจและศึกษา เพื่อนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิด ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าเดิม (พิสิฐ เทพไกรวัล, 2554, บทคัดย่อ) การเรียนเชิงรุกที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการจัดการ เรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียน แบบมีส่วนร่วมและเป็นต้นแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมแนวคิดเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้นี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งจากการศึกษาเทคนิคของ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน เนื่องจากมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีนักเรียนจำนวนน้อย ไม่สามารถจัดกลุ่มที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ได้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน และที่สำคัญนักเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่เหมาะสมกับเทคนิคการสอนที่ซับซ้อน หรือยากจนเกินไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ ซึ่งจะเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลจากครูที่สอนระดับปฐมวัยและสังเกตนักเรียน พบว่า นักเรียนร้อยละ 90 ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ค่อยสนใจในเนื้อหา นั่งเฉย ไม่กล้าตอบคำถาม ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566, หน้า 9) และหลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้สอบถามผู้ปกครองของนักเรียน พบว่า นักเรียนร้อยละ 90 อยู่บ้านเล่นโทรศัพท์มือถือ ผู้ปกครองต้องทำงานไม่มีเวลาสอนการบ้านนักเรียน และคิดว่าให้นักเรียนเล่นโทรศัพท์มือถือจะได้ไม่บ่น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียน และจากการขาดทักษะทางสังคม และการมีพฤติกรรมเรียนที่ไม่พึงประสงค์ ส่งผลให้ไม่ผลต่อการประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และจากผลการประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนจากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมา คือ การประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้ และผลการเรียนของนักเรียนของผู้เรียน จากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมา นักเรียนส่วนใหญ่คะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างดี (ร้อยละ 65 – 69) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

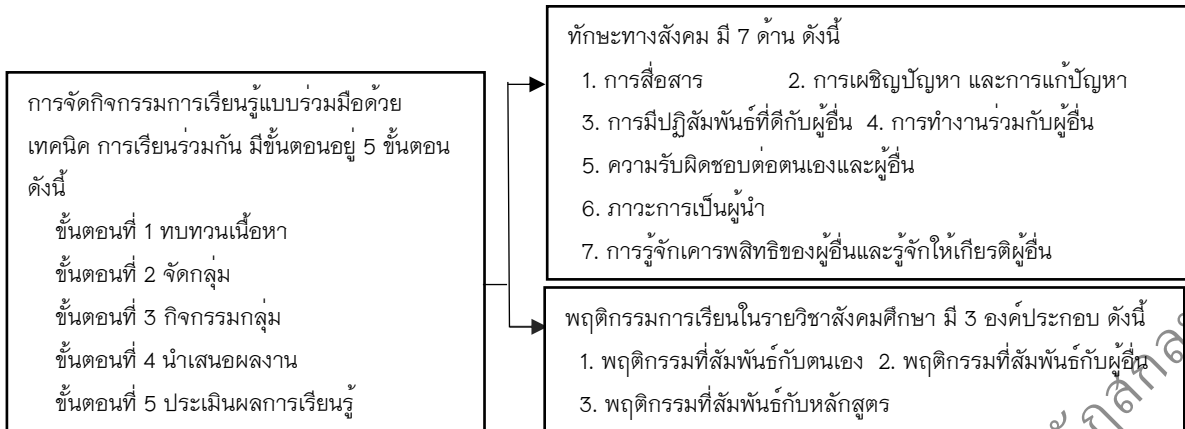
คำถามการวิจัย

1. ทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่
2. พฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่ามะริด ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งครอบคลุมสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาสังคมศึกษา เรื่อง รอบตัวน่ารู้ จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 สัปดาห์
2. แบบประเมินทักษะทางสังคม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มี 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 66) จำนวน 20 ข้อ แบบวัดทักษะทางสังคมจะครอบคลุมทักษะทางสังคม 7 ด้าน ดังนี้ การสื่อสาร การเผชิญปัญหา และการแก้ปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อนตนเองและผู้อื่น ภาวะการเป็นผู้นำ และการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น
3. แบบวัดพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษา ผู้วิจัยสร้างแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มี 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 66) ตามองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ ดังนี้ พฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง พฤติกรรมที่สัมพันธ์กับผู้อื่น พฤติกรรมที่สัมพันธ์กับหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาสังคมศึกษา เรื่องรอบตัวน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค การเรียนรู้ร่วมกัน แบบประเมินทักษะทางสังคม แบบวัดพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษา

2. ขั้นตอนการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค การเรียนรู้ร่วมกัน มีขั้นตอนอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนเนื้อหา : ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 จัดกลุ่ม : จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน)

กลุ่มละ 4 - 5 คน

ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : ครูแจกแบบฝึกหัดหรือใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนกัน

นักเรียนช่วยทำงาน โดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอผลงาน : แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่า

เป็นผลงานที่สมาชิกยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหัดหรือ การทำงานชิ้นนี้แล้ว

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียนรู้ : ครูตรวจคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่ม และกลุ่ม

ได้คะแนนเท่าไรสมาชิก ทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน และกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

2.2 การดำเนินการพัฒนา

2.2.1 ผู้วิจัยทำการพัฒนาการ ครั้งที่ 1 โดยมีการประเมินทักษะทางสังคม และการวัด

พฤติกรรมการเรียนในรายวิชาสังคมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินทักษะทางสังคมและแบบวัดพฤติกรรมการเรียน ในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สังคมศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

2.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนเป้าหมายด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เตรียมไว้

2.2.3 ผู้วิจัยทดลอง จำนวน 15 ชั่วโมง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2.2.4 ผู้วิจัยได้วัดพัฒนาการ ขณะดำเนินการทดลอง เพื่อดูพัฒนาการของทักษะทางสังคม

และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

2.2.4.1 ผู้วิจัยทำการพัฒนาการครั้งที่ 2 ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

2.2.4.2 ผู้วิจัยทำการพัฒนาการครั้งที่ 3 ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง

ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

3. ขั้นตอนหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาการหลังการทดลองอีก 1 ครั้ง เพื่อดูพัฒนาการ

ของทักษะ ทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การพัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาจากการบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

2. การพัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาจากการบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จากผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน พบว่า มีแนวโน้มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.84, 3.63, 3.87, 4.35 ตามลำดับ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางประกอบ

ทักษะทางสังคม	ค่าเฉลี่ยของทักษะทางสังคม			
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
1. ด้านการสื่อสาร	2.43	3.27	3.67	4.17
2. ด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหา	2.70	3.30	3.45	3.95
3. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	2.65	3.55	3.83	4.40
4. ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.00	3.87	4.13	4.63
5. ด้านความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น	2.70	3.50	3.73	4.23
6. ด้านภาวะการเป็นผู้นำ	3.05	3.75	3.95	4.40
7. ด้านการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น	3.33	4.17	4.33	4.67
ค่าเฉลี่ยรวม	2.84	3.63	3.87	4.35

2. ผลการศึกษาพัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันจากผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน พบว่า มีแนวโน้มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น 2.95, 3.36, 3.76, 4.09 ตามลำดับ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางประกอบ

พฤติกรรมการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้			
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
1. ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง	3.48	3.80	4.02	4.22
2. ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับผู้อื่น	3.00	3.52	3.90	4.24
3. ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับหลักสูตร	2.36	2.76	3.36	3.80
ค่าเฉลี่ยรวม	2.95	3.36	3.76	4.09

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำผลมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการของทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน จากผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน พบว่า มีแนวโน้มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.84, 3.63, 3.87, 4.35 ตามลำดับ สาเหตุที่นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เนื่องจากหลังจากจัดกิจกรรมนักเรียนมีทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น เพราะกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางสังคม จากผลการวิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดา แสงเพชร (2562, หน้า 15) ได้กล่าวถึง การพัฒนาทักษะทางสังคมไว้ว่า ครอบคลุม เป็นสังคมแรกที่ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อน และครูผู้สอน มีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางสังคมในทางบวก ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานรงค์ ทูเรียน (2560, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ทั้ง 4 ครั้ง ที่ได้จากแบบประเมินทักษะทางสังคม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 - 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น เเด่นที่สุด คือ เรื่อง นักเรียนปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของห้องเรียน ครูได้สอนให้นักเรียนได้รู้จักปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของการอยู่กับคนหมู่มาก ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นักเรียนต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตนร่วมกับผู้อื่น จะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดฐานรงค์ ทูเรียน (2560, หน้า 34) การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารหรือการทำงานร่วมกัน การเข้าใจกฎเกณฑ์ในสังคมและเข้าใจผู้อื่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้นในสังคม และทักษะที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์จะต้องคำนึงถึงตนเองและผู้อื่น เพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม ส่วนด้านที่ต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นเพราะครั้งที่ 1 ยังไม่ได้รับการฝึก ทำให้นักเรียนยังไม่กล้าสื่อสาร หรือยังสื่อสารไม่ถูกต้อง วิธีการแก้ไขคือครูต้องสอนวิธีการสื่อสารที่ถูกต้องให้กับนักเรียน

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 3 - 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น เเด่นที่สุด คือ เรื่อง นักเรียนเคารพการตัดสินใจของกลุ่ม ครูได้สอนให้นักเรียนรู้จักการเคารพการตัดสินใจของกลุ่ม หรือคนหมู่มาก ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นักเรียนต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตนร่วมกับผู้อื่น จะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับอัทยา เม็ดไธสง (2557, หน้า 34) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทักษะทางสังคม ประกอบด้วย ทักษะภาษาการทำงานร่วมกัน การแสดงความคิดเห็น การเป็นผู้นำ การมีเมตตา ควบคุมอารมณ์ การกระทำของตนเอง รู้จักเคารพให้เกียรติผู้อื่น และสามารถปรับตัวให้เหมาะสม กับสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ส่วนด้านการสื่อสารที่อยู่ในระดับพอใช้ถือว่าหลังจากได้รับการสอนมาแล้วนักเรียนมีการสื่อสารอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ครูยังคงต้องสอนย้ำนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อให้มีทักษะการสื่อสารที่ดีอย่างถาวร และยังคงกระตุ้นให้นักเรียนได้สื่อสารด้วย

ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 5 - 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น เเด่นที่สุด คือ เรื่อง นักเรียนปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของห้องเรียน เนื่องจากทำให้นักเรียนปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของห้องเรียนสามารถเป็นความรู้พื้นฐานที่จะทำให้นักเรียนสามารถเคารพกฎ กติกาของสังคมได้

เมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนแล้วจะเกิดทักษะทางสังคมที่ดี ก่อให้เกิดการอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับณพนต โคตพัฒน์ (2559, หน้า 27) ได้กล่าวถึง เป็นความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ และการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น ประกอบไปด้วย การพูด การฟัง ความรู้สึก การกระทำ เป็นต้น ทักษะทางสังคม จึงเป็นสร้าง ความสัมพันธ์ รวมไปถึง การมีความรับผิดชอบต่อสังคม และการกระทำของตนเอง ก่อให้เกิดการและการอยู่ร่วมกัน ในสังคม ส่วนด้านที่น้อยที่สุดในครั้งที่ 3 เป็นการเผชิญปัญหา และการแก้ปัญหา เป็นด้านที่ยากสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากนักเรียนยังเล็กยังไม่ค่อยพบปัญหาหรือยังไม่ได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง วิธีการแก้ไขครู ต้องฝึกให้นักเรียนได้ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้การแก้ปัญหานักเรียนดีขึ้น

ครั้งที่ 4 สัปดาห์ที่ 7-8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านการรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและรู้จัก ให้เกียรติผู้อื่น เเด่นที่สุด คือ เรื่อง คือ เรื่อง นักเรียนปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของห้องเรียน เนื่องจากครูที่นักเรียน ปฏิบัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของห้องเรียนสามารถเป็นความรู้พื้นฐานที่จะ ทำให้นักเรียนสามารถเคารพกฎ กติกา ของสังคมได้ โดยทักษะนี้จะทำให้นักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ซึ่งสอดคล้องกับกัญญา สมบูรณ์ (2560, หน้า 47) ได้กล่าวถึง ทักษะทางสังคม เป็นทักษะต่าง ๆ ที่ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เช่น ทักษะการมี เหตุผล ทักษะด้านความสามารถ ทักษะการอยู่ร่วมกันและการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการปฏิบัติตน ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทักษะการอยู่อย่างพอเพียง ทักษะการมีจิตสาธารณะ และทักษะการมีภาวะผู้นำส่วนด้านที่ น้อยที่สุดในครั้งที่ 4 เป็นการเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหา แต่นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เนื่องจากเป็นด้านที่ยาก ทำให้นักเรียนแสดงทักษะทางด้านนี้ได้น้อยที่สุด วิธีการแก้ไขครูต้องฝึกให้นักเรียนได้ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ จะทำให้ การแก้ปัญหานักเรียนดีขึ้นเรื่อย ๆ

2. ผลการพัฒนาการของพฤติกรรมนักเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันจากผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน พบว่า มีแนวโน้มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น 2.95, 3.36, 3.76, 4.09 ตามลำดับจาก ผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าในการวัดผลแต่ละครั้ง ค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากหลังจากจัดกิจกรรมนักเรียนมีพฤติกรรมนักเรียนที่ดีขึ้น เพราะกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นส่งเสริม ให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ จากผลการวิจัยเห็นว่า การที่ นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมซ้ำ ๆ ก็จะทำให้เกิดเป็นการกระทำที่ถาวร แต่ในทางกลับกัน ถ้าหยุด หรือเลิกทำก็จะทำให้ ทักษะนั้น ๆ หายไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของวัตสัน ดังนี้ 1. พฤติกรรมเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมให้เกิดขึ้นได้ โดยการควบคุมสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขให้สัมพันธ์กับสิ่งเร้าตามธรรมชาติ และการเรียนรู้จะคงทนถาวรหากมีการให้สิ่งเร้าที่ สัมพันธ์กันนั้นควบคู่กันไปอย่างสม่ำเสมอ และ 2. เมื่อสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมใด ๆ ได้ ก็สามารถลดพฤติกรรมนั้น ให้หายไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐภูมิ สฤณี (2559, บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้น กิจกรรมเป็นฐานที่มีต่อเจตคติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมนักเรียน วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมนักเรียน ของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นในแต่ละสัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ทั้ง 4 ครั้ง ที่ได้จากแบบวัดพฤติกรรมนักเรียนในรายวิชาสังคมศึกษาของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 - 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง เเด่นที่สุด คือ เรื่อง มีสติและสมาธิ ในการเรียนวิชาสังคมศึกษา เพราะในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ครูให้นักเรียนได้รู้จักควบคุมพฤติกรรม ของตนเอง โดยไม่ทำสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ทำให้นักเรียนมีสติและสมาธิในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของภัทรพล นัยจิตร์ (2555, หน้า 1 – 2) บุคคลปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองด้วยการระงับการแสดงพฤติกรรมบางอย่าง เกิดจากเงื่อนไขผลกระทบ ตามแนวคิดของ สกินเนอร์ ซึ่งมีทัศนะว่าการควบคุมตนเองมีลักษณะเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ความสัมพันธ์กับหลักสูตร เกี่ยวข้องกับงาน ภาระงาน หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา ในช่วงแรกนักเรียนยังไม่รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง ครูจึงต้องคอยเน้นย้ำเรื่องหน้าที่หรืองานที่ต้องทำ

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 3 – 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง เด่นที่สุด คือ เรื่อง ความพยายามทำงานและทำกิจกรรมที่ครอบคลุมด้วยตนเอง เพราะในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ครูได้เน้นการลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน หรือกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น โดยปรับพฤติกรรมโดยอาศัยหลักการเรียนรู้ของสกินเนอร์ โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการให้แรงเสริมที่ว่า “การ กระทำใด ๆ ที่ได้รับแรงเสริม การกระทำนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น แต่การกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับ แรงเสริมการกระทำนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะลดลงและหายไปมากที่สุด” ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ สกินเนอร์ ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ความสัมพันธ์กับหลักสูตร เกี่ยวข้องกับงาน หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ครูจึงต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม

ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 5 – 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง เด่นที่สุด คือ เรื่อง ความพยายามทำงานและทำกิจกรรมที่ครอบคลุมด้วยตนเอง เพราะในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ครูได้เน้นการปรับพฤติกรรม โดยใช้การเสริมแรงมาปรับพฤติกรรม ซึ่งเน้นวิธีการเสริมแรงทางบวก มากกว่าที่จะใช้วิธีการลงโทษในการปรับพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการปรับพฤติกรรมของ ภัทรพล นัยจิตร์ (2555, หน้า 5 – 6) การปรับพฤติกรรมนั้น จะเน้นที่วิธีการทางบวก มากกว่าที่จะใช้วิธีการลงโทษ ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นที่การเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เพิ่มขึ้น วิธีการทางบวกเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยจากการใช้วิธีการลงโทษอีก มีคะแนนมากที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง และด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับหลักสูตร นักเรียนทำงานช้า ส่งงาน ไม่ตรงเวลา ครูต้องคอยเดินดูขณะนักเรียนทำงาน

ครั้งที่ 4 สัปดาห์ที่ 7 – 8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมด้านที่ดีที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตนเอง เด่นที่สุด คือ เรื่อง มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ของตนเอง เพราะในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ครูได้เน้นเรื่องการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ โดยมีการสร้างพฤติกรรมที่ดี และลดพฤติกรรมที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระพร อุวรรณโณ (2562, หน้า 1) ได้กล่าวถึง การสร้างให้มีพฤติกรรมใหม่เกิดขึ้น การพัฒนาพฤติกรรมพึงปรารถนาที่มีอยู่เดิม ให้มีความเหมาะสมมากขึ้นหรือมีเพิ่มมากขึ้น การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้น้อยลง หรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป และในครั้งนี้ด้านที่น้อยที่สุดยังคงเป็นด้านพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับหลักสูตร นักเรียนส่งงานช้า และทำงานไม่เรียบร้อย ครูต้องคอยเดินดูขณะนักเรียนทำงานและคอยแนะแนวทางในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ ในช่วงแรกนักเรียนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ ครูต้องกระตุ้นเพื่อเน้นย้ำเรื่องบทบาทหน้าที่ของตนเอง

1.2 การจัดการเรียนรู้ ครูต้องเดินสังเกตรอบ ๆ ห้องเรียน เนื่องจากอาจจะมีบางกลุ่มที่นักเรียนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และมีนักเรียนบางกลุ่มที่คุยกันนอกเหนือจากเนื้อหาที่ทำ ทำให้งานนั้นเสร็จไม่ตรงเวลา ฉะนั้นครูควรเดินดูนักเรียนอย่างใกล้ชิด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ที่มีตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา สมบูรณ์. (2560). การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเยาวชนชนเผ่ามูเซอแดงในอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น*, 11 (4), 160 – 170.
- ฐานรงค์ ทูเรียน. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ณปณต โคตพัฒน์. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนนอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมสำหรับออสติศึกษา. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ณัฐวุฒิ สกฤณี. (2559). การพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2562, มิถุนายน). *เอกสารประกอบการฝึกอบรม เรื่อง การปรับพฤติกรรมเพื่อความอยู่ดีมีสุขในครอบครัว*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตาชล บังคม. (2553). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านสอดทักษะตามแนวคิดโคคายสำหรับนักเรียนเป็ยโน ระดับชั้นต้น. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- นอบิณอรุณี บือราเฮง. (2558). ผลของการสอนแบบบูรณาการด้วยการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สื่อประสมและนวัตกรรม คุณลักษณะศึกษาด้านทักษะทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ศาสนาประวัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- นุชรี บัวโค. (2562). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีชานิกา เพชรสังข์. (2562). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพล นัยจตร. (2555). *หลักการปรับพฤติกรรมในเด็ก*. ค้นข้อมูล 19 กันยายน 2566, จาก http://kmlo.crma.ac.th/kmnew/wp-content/uploads/2018/05/km56_17.
- มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย. (2562). *งานแถลงข่าวสถานการณ์เด็กไทยกับภัยออนไลน์*. ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2566, จาก <https://inetfoundation.or.th/Welcome/activity?id=59>
- ลัดดา แสงเพ็ชร. (2562). *ทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดชลบุรี: การวิจัยแบบผสมผสาน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีรณา ปะกิลากัง. (2558). *การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อสร้างทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักข่าวไทยโพสต์. (2562 วันที่ 7 กันยายน). *“ภัยออนไลน์ในเด็ก” บัญหาสังคมยุคดิจิทัล*. ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2566, จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/45143>
- สำนักข่าวทีนิวส์. (2662 วันที่ 18 มิถุนายน). *อย่าชะล่าใจ กรณีลูกติดเกมหนัก แพทย์ชี้ ล่อ ก้าวร้าวและมีอาการป่วย*. ค้นข้อมูล 11 กันยายน 2566, จาก <https://www.theews.co.th/index.php/social/511385/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. ค้นข้อมูล 12 พฤษภาคม 2567
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. ค้นข้อมูล 17 พฤศจิกายน 2566, จาก <https://www.obec.go.th>
- สิริมล นางาม. (2559). *การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีแบนดรา เพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อัชยา เมิตไธสง. (2557). *การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรียนร่วมรู้ (Learnigy Together Technique) รหัสวิชา ส16101 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โรงเรียนวังยางวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Wu – Yuin Hwang, et al. (2011). *A pilot study of cooperative programming learning behavior and its relationship with students' learning performance*. Retrieved March 3, 2023, from https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0360131511003253?fbclid=IwAR3FvYC_8_UcjalDDpZf_k6U5D_qL_W97ysku5w_fa1nOm6uqwblrfYBQbk.